

Sygn. akt V GC 8/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. H.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. we W.**

o zapłatę kwoty 33 227,00 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 06.12.2012r. sygn. akt V GNC 2059/12, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 33 227,00 zł (trzydzieści trzy tysiące dwieście dwadzieścia siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 26 567,00 zł od dnia 08.12.2010r. do dnia zapłaty,
- 6 660,00 zł od dnia 29.12.2010r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 079 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2 417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 8/13

UZASADNIENIE

Powód A. H. wystąpił z powództwem przeciwko (...) Sp. z o.o. we W. domagając się (po sprostowaniu wysokości żądania pismem z dnia 4.12.2012r. k. 22) zasądzenia kwoty 33.227 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: 26.567 zł od dnia 8.12.2010r. i 6.660 zł od dnia 29.12.2010r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2.417 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonał, na rzecz pozwanej okna i drzwi wraz z usługą ich montażu, co potwierdził dwiema fakturami vat na kwoty dochodzone pozwem. Pomimo wezwań do zapłaty należności nie zostały regulowane.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06.12.2012r. sygn.akt VGNC 2059/12 sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, że wykonane przez powoda usługi dostawy i montażu są obarczone wadami a ich użytkowanie nie jest możliwe zgodne z przeznaczeniem. Pozwana ani inwestor nie dokonali odbioru drzwi i okien oraz ich montażu, z powodu wad montażowych, braku atestów, aprobat technicznych i certyfikatów oraz instrukcji obsługi i konserwacji. Strona pozwana informowała o tym powoda wzywając do przedstawienia odpowiedniej dokumentacji, której jednak nie otrzymała. Powód nie usunął również usterek. Strona pozwana dochowała staranności w celu odbioru prac podwykonawczych powoda. W tym celu zleciła ocenę prac Radzie Federacji Stowarzyszeń (...) Naczelnej Organizacji Technicznej Zagłębia Miedzowego w L., z oceny której wynika, że montaż okien i drzwi został wykonany wadliwie. Powód nie wziął udziału w wykonywanej ocenie ani się do niej nie ustosunkował. Pomimo że miał takie prawo, nie zabrał również z terenu budowy niezapłaconych przez pozwanego materiałów. Pozwany uregulował zobowiązania względem powoda za te dostawy i usługi, z których powód należycie się wywiązał.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej powód na zlecenie pozwanej zobowiązał się do dostarczenia oraz montażu okien i drzwi na terenie bazy Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w P., gdzie pozwana realizowała roboty budowlane jako generalny wykonawca.

Powód dostarczył zamówioną ilość okien i drzwi oraz dokonał ich montażu.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - zeznania Prezesa Zarządu pozwanej M. G. –

zapis audio k. 140 akt,

- pismo (...) Sp. z o.o. w P. z dnia 14.03.2013r. – k.

85 akt

Za wykonaną usługę powód wystawił 2 faktury vat nr:

- nr (...) na kwotę 32.411,74 zł (26.567,00 zł netto) – z terminem płatności do dnia 07.12.2010r.,

- nr (...) na kwotę 8.125,20 zł (6.660 zł netto) – z terminem płatności do dnia 28.12.2010r.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - faktury vat – k. 15 – 16 akt,

Powód wzywał pozwaną do zapłaty za wykonaną usługę.

W odpowiedzi pozwana wskazała, że prace wykonane przez powoda zostały zakwestionowane przez rzeczoznawcę NOT w sporządzonej ocenie technicznej. Pozwana odmówiła zapłaty do czasu wyjaśnienia i uzyskania podpisanego protokołu odbioru prac.

W piśmie z dnia 18.10.2011r. powód wskazał, iż drobne poprawki wskazane w opinii rzeczoznawcy możliwe są do usunięcia w 3 godz., zaś ich koszt wyniesie 279 zł. Wezwał także pozwaną po raz kolejny do umożliwienia mu dokonania wskazanych poprawek.

Pozwana nie umożliwiła powodowi dokonania poprawek w mocowaniach stolarki z uwagi na rozwiązanie umowy łączącej ją z inwestorem.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 07.06.2011r. wraz z

potwierdzeniem odbioru – k. 10-11 akt

- pismo pozwanej z dnia 15.02.2011r. – k. 31 akt

- pismo pozwanej z dnia 13.06.2011r. – k. 35 akt

- pismo powoda z dnia 18.10.2011r. wraz z potwierdzeniem

odbioru – k. 12-14 akt

- ocena techniczna robót budowlanych – k. 70 akt,

- zeznania powoda A. H. – k. 170v-

171akt

- zeznania Prezesa Zarządu pozwanej M. G. –

zapis audio k. 140 akt

Inwestor nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do funkcjonowania stolarki okiennej i drzwiowej.

Inspektor nadzoru inwestorskiego otrzymał od kierownika budowy komplet aprobat technicznych na okna i drzwi dostarczone przez powoda.

Inwestor dokonał odbioru zamontowanych okien i drzwi oraz rozliczył i wypłacił wynagrodzenie pozwanej za drzwi i okna razem z dostawą i montażem, za wyjątkiem 1 szt. drzwi ze względu na brak atestu.

dowód: - zeznania świadka B. K. – k.131akt,

- pismo PGKiM w P. z dn.23.07.2013r. – k. 148 akt

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy niesporny był zarówno fakt zawarcia przez strony umowy na mocy której powód zobowiązał się do wykonania na rzecz pozwanej usługi polegającej na dostarczeniu oraz montażu stolarki okiennej i drzwiowej jak i fakt jej wykonania przez powoda. W zeznania swych Prezes Zarządu pozwanej M. G. potwierdził bowiem w sposób jednoznaczny, że powód dostarczył i zamontował wszystkie okna i drzwi zamówione przez pozwaną.

Jako okoliczność uzasadniającą odmowę wypłaty wynagrodzenia pozwana podnosiła wadliwość prac wykonanych przez powoda oraz niedostarczenie przez niego wymaganej dokumentacji technicznej na zamontowaną stolarkę.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wbrew zatem twierdzeniom pozwanej, to na niej spoczywał obowiązek wykazania, że powód wykonał swe prace wadliwie.

W ocenie Sądu dowodu takiego nie mogła stanowić przedłożona przez pozwaną „Ocena techniczna robót budowlanych wykonanych na terenie (...) w P. przez firmę (...) z W.” sporządzona na zlecenie pozwanej przez prywatnego rzeczoznawcę na etapie przedprocesowym.

Zgodnie bowiem ze stanowiskiem judykatury, które sąd orzekający w pełni podziela, „nie może być traktowana jako dowód w procesie opinia biegłego choćby był nim biegły sądowy, sporządzona na polecenie strony i złożona do akt sądowych. Prywatne opinie opracowane na zlecenie stron i przedłożone sądowi stanowią jedynie umotywowane stanowisko strony. Z tego względu gdyby taką ekspertyzę przyjęto za podstawę orzeczenia stanowiłoby to istotne uchybienie procesowe, które mogłoby być nawet podstawą skargi kasacyjnej” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2007 r., II CSK 77/07, LEX nr 485864).

W podobnym duchu wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 listopada 2010r. (I CSK 57/10), w którym stwierdził, że ekspertyza prywatna jest „dokumentem prywatnym, a nie jest dowodem z opinii biegłego. Jako dokument prywatny potwierdza jedynie, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Treść tego oświadczenia nie jest jednak objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń” (LEX nr 688661).

Na podstawie przedłożonej przez pozwaną ekspertyzy technicznej sąd nie mógł zatem poczynić ustaleń faktycznych w zakresie wadliwości prac wykonanych przez powoda.

Zeznania Prezesa Zarządu pozwanej M. G. dotyczące braku odebrania przez inwestora okien i drzwi zamontowanych przez powoda i zapłaty za nie, nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, dlatego sąd nie dał im wiary. Przeczy im przede wszystkim treść pisma inwestora - (...) sp. z o.o. w P. z dnia 23.07.2013r. oraz jasne, przekonujące i logiczne zeznania świadka B. K. pełniącego na spornej budowie funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego. Tym samym sąd odmówił wiary zeznaniom świadka W. M. (kierownika budowy) o tym, iż inwestor nie dokonał odbioru prac wykonanych przez powoda. W ocenie sądu świadek ten nie mógł mieć tak dobrego rozeznania w omawianej kwestii jak świadek K. będący przedstawicielem inwestora a ponadto jako osoba zatrudniona na zlecenie pozwanej miał wyraźny interes w złożeniu korzystnych dla niej zeznań. Świadek K. nie był zaś zatrudniony przez żadną ze stron, a ponadto wniosek o jego przesłuchanie złożyła strona pozwana a nie powód, którego twierdzenia zeznania te dowiodły.

Pozwany nie wykazał więc, że powód wykonał swe prace wadliwie.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że nawet przyjęcie stanowiska pozwanego odnośnie wadliwości wykonanych przez powoda prac nie uprawniało go do odmowy wypłaty wynagrodzenia bez umożliwienia pozwanemu usunięcia tych wad.

Zgodnie bowiem z treścią art. 637§1 zd. 1 kc jeżeli dzieło ma wady, zamawiający może żądać ich usunięcia, wyznaczając w tym celu przyjmującemu zamówienie odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu nie przyjmie naprawy.

W myśl zaś § 2 art. 637 kc gdy wady usunąć się nie dadzą albo gdy z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie zdoła ich usunąć w czasie odpowiednim, zamawiający może od umowy odstąpić, jeżeli wady są istotne; jeżeli wady nie są istotne, zamawiający może żądać obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku. To samo dotyczy wypadku, gdy przyjmujący zamówienie nie usunął wad w terminie wyznaczonym przez zamawiającego.

Z zeznań powoda wspartych przedłożonymi dowodami z dokumentów, w tym pismem z dnia 18.10.2011r. wynika, że powód kilkakrotnie bezskutecznie wzywał pozwaną do umożliwienia mu dokonania zmian w montażu okien - zgodnie z zaleceniami wynikającymi z prywatnej opinii technicznej. Prezes Zarządu pozwanej M. G. w zeznaniach swych przyznał, iż powodowi nie umożliwiono wykonanie poprawek, jako przyczynę tego stanu rzeczy wskazując - odstąpienie od umowy przez inwestora. Fakt, iż doszło do rozwiązania stosunku umownego pomiędzy pozwaną a inwestorem nie może jednak wywoływać negatywnych konsekwencji dla powoda.

Jednocześnie M. G. w swych zeznaniach potwierdził podnoszoną przez powoda okoliczność, iż w prywatnej opinii technicznej wskazano na drobne wady montażowe okien, których koszt wyniósłby kilkaset złotych. Była to kwota rażąco niewspółmierna do wysokości należnego powodowi wynagrodzenia, którego dochodzi on w niniejszej sprawie.

Odnosnie zaś drugiej okoliczności wskazywanej w sprzeciwie a mianowicie nieprzekazania przez powoda atestów, aprobat technicznych i certyfikatów oraz instrukcji obsługi i konserwacji, to w ocenie Sądu argument ten stworzony został jedynie na potrzeby niniejszego procesu. Świadczą o tym najlepiej zeznania Prezesa Zarządu pozwanej, który wskazał wprost, iż brak wskazanych dokumentów nie był problemem, zaś odmowa dokonania zapłaty nastąpiła z uwagi na wady montażowe a nie brak w/w dokumentacji. Ponadto pozwany, wbrew ciężącemu na nim obowiązкови dowodowemu (art. 6 kc) nie wykazał, aby umowa stron uzależniała wypłatę powodowi wynagrodzenia od dostarczenia wskazanych dokumentów.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że zeznania powoda o przekazaniu pozwanej stosownej dokumentacji - początkowo w formie mailowej a następnie pisemnej, znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka B. K., z których wynika, że otrzymał on komplet aprobat od kierownika budowy. W tym też zakresie sąd, kierując się opisanymi już wyżej względami, odmówił wiary zeznaniom świadka W. M. jako sprzecznymi z zeznaniami świadka K.. Za wiarygodnością zeznań świadka K. przemawiała również treść pisma (...) P. z dnia 23.07.2013r., o rozliczeniu i wypłaceniu wynagrodzenia pozwanej za dostawę okien i drzwi. W piśmie tym wskazano wprawdzie, że do 1 szt. drzwi nie dostarczono atestu, jednak, jak przyznała strona pozwana (pismo k. 68 v akt), powód nie był jedynym dostawcą stolarki a więc brak jest podstaw do przyjęcia, że stwierdzenie to dotyczyło drzwi dostarczonych przez powoda.

Dokonując ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie sąd nie opierał się na wydrukach wiadomości e-mail przedłożonych przez powoda. Strona pozwana zaprzeczyła bowiem, że je otrzymała. W związku z powyższym oraz faktem niewykazania przez powoda, że adres e-mailowy na który były one wysyłane należał do prezesa zarządu pozwanej oraz że strony uzgodniły taką formę komunikacji, omawiane wydruki mogły stanowić jedynie dowód tego, że powód wskazał wiadomości e-mail wysyłał, nie zaś tego, iż dotarły one do pozwanego.

Sąd nie poczynił również ustaleń faktycznych w oparciu o dokumenty przedłożone przez pozwaną na k. 152 - 160, albowiem dotyczyły one całości rozliczeń pozwanej z inwestorem (bez wyszczególnienia rodzaju prac) i nie mogły mieć w związku z tym znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. K. oraz dowodu z oględzin komputera i opinii biegłego z zakresu informatyki jako spóźnione (art.217§2 kpc). Zostały bowiem złożone w piśmie z dnia 04.06.2013r. (k. 114 akt), podczas gdy już w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zaprzeczała faktowi otrzymania atestów i aprobat technicznych pocztą elektroniczną od powoda.

Sąd oddalił również wnioski dowodowe pozwanej zawarte w punkcie III pisma z dnia 30.07.2013r. (k.151 akt), tj. o zobowiązanie (...) w P. do przedstawienia wszystkich faktur VAT, kosztorysów powykonawczych i protokołów odbioru robót dotyczących rozliczeń pozwanej z tym podmiotem. Z uwagi na fakt, iż umowa zawarta między inwestorem a pozwaną dotyczyła szerokiego zakresu prac o wartości około 2 mln. zł dokumenty te byłyby bowiem nieprzydatne do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Całość rozliczeń pomiędzy pozwaną a jej kontrahentem, który nie był stroną niniejszego procesu, nie stanowiła bowiem przedmiotu rozpoznania sądu.

Dlatego też Sąd uznał, że powodowi należne było wynagrodzenie za wykonane prace w wysokości 33.227 zł wynikającej z przedstawionych przez niego faktur vat (26.567,00 zł + 6.660 zł) i kwotę tą zasądził w punkcie I wyroku.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art.481§1 kc mając na uwadze termin płatności wskazany w fakturach vat wystawionych przez powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 i 3 kpc. Na koszty te składała się opłata od pozwu w kwocie 1.662 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2400 zł ustalone na podstawie §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz.1348 ze zm.).